

само тайно сж разпространявани въ ржкописъ отъ ржка въ ржка. Но въпрѣки това тѣ сж пропити съ вдъхновенъ патриотиченъ патосъ, който дава блѣсъкъ и сила на образитѣ, а настроението достига размахъ на истинско поетично въодушевление. Въ тѣхъ трепти живата, палеща болка на поробения и възторжениятъ зовъ на родината, която подканя юнака балкански къмъ бунтъ, къмъ революция:

Стани, стани, юнакъ балкански,
Отъ сънъ дълбокъ се събуди,
Срещу народа отомански
Ти българитѣ поведи!

.

Да стане лева нашъ балкански,
Отъ него вѣтъръ да повѣй,
Та полумесець отомански
Подъ тъменъ облакъ затъмнѣй!

Да си развиемъ знамената,
Да светне нашата земя;
Да си прославимъ имената,
Да гинатъ турски племена!

Съ бунтовно-революционитѣ си пѣсни Чинтуловъ се явява истински предтеча на огненитѣ стихове на Ботева. До тѣхъ най-много се приближава стихотворението „Вѣтъръ ечи, Балканъ стене“, което се открива съ една напълно оригинална и художествена героична картина, която изненадва по своята сила, движение и пластика:

Вѣтъръ ечи, Балканъ стене,
Самъ юнакъ на коня
Съ тржба зове свойтѣ братя:
Всички на оржие!